

Akademický rok 2019 / 2020

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Adam Tománek

Název práce: Kolektivní předměty

Slovní hodnocení:

Dílo Adama Tománka na sebe strhává pozornost od samého začátku autorova působení v Ateliéru malířství 3. Již v prvním ročníku Tománek představil sérii velkoformátových pláten s názvem Uklizečka. Tímto krokem ukázal, že je schopen malovat tři i více metrové obrazy bez malířských zaváhání a také nastavil své tematické směřování. Témata Adamovi práce jsou po celou dobu studia výlučně sociální a jsou hlavním těžištěm jeho tvorby. Ve zmíněné sérii se Tománek zabýval tématem vykořisťování, kapitalismem a mocí. Adam ve svých uměleckých výstupech komentuje, glosuje, okamžitě reaguje na tíživou situaci sociálně znevýhodněných, životního prostředí, přistěhovalců, současného nomádství. Zvláště citelná je pro Adama situace v postkomunistických státech, kterou zaznamenává s přesností, ale také s příjemnou naivitou tvůrce narozeného na hranici milénia a pocházejícího ze střední vrstvy z malého města na Moravě. Adamovo dílo však rozhodně není povrchní. Naopak. Východiska jsou v jeho pracích přítomná. Za dobu Adamova bakalářského studia jsme jeho tvorbu mohli vidět na několika výstavách, ale také ve veřejném prostoru. Jeho tvorba, obsahuje malbu, která je z mého pohledu studentovou nejsilnější stránkou, ale také instalace, performance, práci s fotografií a zvukem. Tyto další „nemalířské“ výstupy rozvíjel především na stážích v Ateliéru intermédiá na FaVU ale také v zahraničí.

Bakalářská práce Adama Tománka s názvem Kolektivní předměty je celistvou a přesvědčivou výpovědí a zhodnocením dosavadního Tománkova tvůrčího úsilí.

Student se v práci věnuje běžným předmětům, jako kanystr, přímotop a mrazáky. Zdánlivě nesourodá snůška věcí je však přesným výběrem věcí běžné denní potřeby, které umožňují snadné žití v námi tedy lidmi vytvořeném světě napříč společenským spektrem.

Tománek popisuje určité konfliktní místo. Vybrané předměty autor zná ze své středostavovské, dobře situované rodiny a potom je objevil ve svém druhém světě stavebních dělníků. Nutno podotknout, že Tománkův způsob výdělků v podobě zedničení, je v jeho rodině tabu. Adama fascinuje skutečnost, že vybrané předměty jsou na obou stranách tohoto sociálního spektra vnímány i používány jinak a přesto jsou nezbytné.

(Jestliže kanystr v domácnosti je spíše jen dočasná nádoba a nakonec jen odpad, tak pro dělníka je životně důležitou pomůckou, která se plní opakovaně. Adam tuto situaci popisuje na řidičích kamionů, kteří na těchto nádobách jsou zcela závislí a rozhodně kanystry počítají do svého majetku.

Dalším artefaktem, který Tománek vybral, je přímotop, který se z lapače prachu může stát záchranou před rychle promrzajícím bytem a to i přes to, že pro například vietnamské prodejce je životním standardem. Posledním vybraným objektem je lednice. Na jejím chladu jsme závislí všichni. Zatímco doma je důležitá spíše pro naše potraviny, pro dělníka, který pracuje například na opravě dálnice a je vystaven slunci, je spíše zdrojem ochlazení jeho samotného.)

Adam Tománek předkládá, ve své bakalářské práci sérii obrazů a objektů znázorňující především zmíněné artefakty. Samotným procesem malby nebo nově vytvořených kanystrů Tománek podtrhuje absurdnost situace. O obrazech obecně se asi dá říci, že bychom je zařadili na vrchol pyramidy našich potřeb. Kam bychom zařadili kanystry, tedy Tománkovi artefakty, do kterých nemůžeme nic nalít a nejsou ani krásné?

Tománkova bakalářská práce je dle mého názoru především esejí o pluralitě dějů a určité absurdnosti našich hmotných či společenských statků, jakož i o jejich relativnosti. Velmi důležitý mi přijde zvláště dobře uchopený balanc mezi materiálovým provedením a obsahovým sdělením práce, která bez ohledu na velikost či tvar, nutí diváka se na ni dívat a přemýšlet nad tím, co je či není důležité. Tománek transformoval osobní zpověď v obecné téma.

Obrazy i přes tento posun však působí přirozeně. Tománek v nich využívá pro svůj výstup řadu ne zcela obvyklých materiálů. Pro podklady volí stříbrnou folii nebo dokonce alobal, které často kombinuje se zlatem nebo naopak porézním tkanivem. Pro malbu využívá pouze černou, přičemž světlo do maleb pouští, jakoby zpětně díky, odrazovým vlastnostem folie. I přes efektivnost je jeho malba nanejvýš účelná a nepůsobí zbytečně okázale. Tománkovi se podařilo v jeho práci udržet určitou civilnost a lidský rozměr, který je s tématem neodmyslitelně spojen. Série obsahuje řadu formátů, které jsou zvolené adekvátně míře detailu či námětu. V rámci instalace se pak nachází i několik objektů a prací na japonském papíře, které podtrhují celistvost i komplexní pojetí Tománkova přemýšlení nad tématem a divákovi umožňují nenásilně pronikat do vrstev problematiky. Celá instalace na mě působí velmi přesvědčivě a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením A.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a):

MgA. Břetislav Malý

Datum: 15. 8. 2020

(Podpis vedoucího) – **pouze v případě listinné formy posudku, elektronickou formu poslat vždy bez podpisu**